UNIVERZITET U BEOGRADU MATEMATIČKI FAKULTET

Ognjen Ž. Plavšić

ALAT ZA STATIČKU ANALIZU I PREDLAGANJE IZMENA U C++ KODU

master rad

Naslov master rada: Alat za statičku analizu i predlaganje izmena u C++ kodu

Rezime: Standardi za pravilno pisanje C++ koda sve su zastupljeniji u industrijama koje razvijaju sisteme sa ugrađenim računarom (eng. embedded systems) i druge sisteme sa kritičnom bezbednošću. Standard AUTOSAR C++14 jedan je od vodećih standarda ovog tipa. Primarno se koristi u automobilskoj industriji, odnosno za razvoj softvera za automobile. Široka upotreba ovih standarda izrodila je potrebu za alatima za statičku analizu koji bi automatizovali proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. Kompajlerska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno razvijanje kvalitetnih alata ovog tipa. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu AutoFix koji proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila koja se odnose na deklaracije u okviru standarda AUTOSAR C++14. Alat ispisuje upozorenja za delove koda koji nisu u skladu sa nekim od pravila i predlaže izmene tog koda.

Ključne reči: verifikacija softvera, statička analiza programa, programski jezik C++, standardi kodiranja, AUTOSAR, kompajleri, LLVM, Clang

Sadržaj

1	Uvo	pd	1
2	Sta	ndard kodiranja AUTOSAR C++14	3
	2.1	Programski jezik C++	3
	2.2	Klasifikacija pravila	5
3	Statička analiza u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM		10
	3.1	LLVM i Clang	11
	3.2	Biblioteka clangAST	12
	3.3	AST-uparivači	17
	3.4	Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompajlera	20
	3.5	Biblioteke za kreiranje alata	26
	3.6	Alati za testiranje	29
4	Alat Autofix		31
	4.1	Korišćenje alata	31
	4.2	Opis implementiranih pravila	32
	4.3	Opis implementacije alata	37
	4.4	Opis testiranja alata	41
	4.5	Rezultati rada alata	42
5	Zak	djučak	45
Literatura		47	

Glava 1

Uvod

Softver je neizostavni deo modernog sveta. U zavisnosti od primene softvera i konteksta u kome se koristi, kvalitet softvera može da igra manju ili veću ulogu. Na primer, greške u video igri imaće za posledicu samo nezadovoljstvo korisnika, dok greške u softveru za kontrolisanje kočnica automobila mogu imati fatalne posledice. Iz ovog razloga određene industrije ulažu dodatni napor kako bi se uverile u kvalitet softvera i kako bi smanjili mogućnost pojave greške.

Način da se smanji mogućnost pojave greške u kodu jeste definisanje strogog pravila kodiranja u izabranom programskom jeziku. Jedan takav standard za programski jezik C++14 (jezik C++ iz verzije standarda za 2014. godinu) predstavlja standard kodiranja AUTOSAR C++14. Ovaj standard primarno se primenjuje u automobilskoj industriji. S obzirom da industrije koje primenjuju ovaj standard često koriste jako kompleksne softvere, potrebno je automatizovati proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. U ovu svrhu koriste se alati za statičku analizu koda.

Alati za statičku analizu proveravaju ispravnost programa bez njegovog izvršavanja. Ovakvi alati se mogu implementirati na više načina. Jednostavniji alati koriste informacije dobijene tokom kompilacije programa da utvrde da li kôd sadrži grešku. Napredniji alati za statičku analizu vrše i simboličko izvršavanje programa, odnosno koriste različite tehnike kojima simuliraju izvršavanje programa, bez njegovog pokretanja [18, 15].

Kompajlerska infrastruktura LLVM omogućava izradu alata za statičku analizu. Ova infrastruktura sadrži niz biblioteka koje omogućavaju analizu informacija dobijenih tokom kompilacije, ali sadrži i biblioteke koje omogućavaju izradu samostalnih alata. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu *AutoFix*.

AutoFix proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila iz standar-da AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14. Ukoliko kôd nije napisan u skladu sa nekim od tih pravila, alat prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom izmene koda.

U glavi 2 opisan je programski jezik C++ i standard kodiranja AUTOSAR C++14. Opisana je klasifikacija pravila u okviru standarda i navedeni su primeri pravila koja pripadaju svakoj od grupa u okviru klasifikacije. U glavi 3 opisani su delovi kompajlerske strukture LLVM koji su korišćeni za izradu alata *AutoFix*. U glavi 4 opisana je implementacija alata *AutoFix* i način upotrebe alata. Takođe, opisano je i svako od pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koje alat podržava. U zaključku iznet je osvrt na ceo rad i predložen je dalji tok razvoja alata *AutoFix*.

Glava 2

Standard kodiranja AUTOSAR C++14

AUTomotive Open System ARchitecture (AUTOSAR) je međunarodna organizacija proizvođača vozila, dobavljača, pružaoca usluga i kompanija iz automobilske industrije i industrija elektronike, poluprovodnika i softvera [14]. Cilj organizacije je da stvori i uspostavi otvorenu i standardizovanu softversku arhitekturu za automobilske elektronske upravljačke jedinice (eng. Electronic Control Units, skraćeno ECU). Radi ostvarenja pomenutih ciljeva AUTOSAR definiše, između ostalog, pravila kodiranja u programskom jeziku C++14 za sisteme sa kritičnom bezbednošću. Glavni sektor primene standarda kodiranja AUTOSAR C++14 je automobilska industrija, međutim ovaj standard može biti primenjen i na druge aplikacije za sisteme sa ugrađenim računarom. Ovaj standard predstavlja nadogradnju standarda MISRA C++:2008 [13].

2.1 Programski jezik C++

C++ je programski jezik opšte namene. Kreirao ga je danski softverski inženjer Bjarne Stroustrup kao ekstenziju programskog jezika C. U trenutku kreiranja, osnovno proširenje u odnosu na programski jezik C bilo je mogućnost kreiranja korisnički definisanih tipova, odnosno klasa. C++ pripada grupi objektno orijentisanih jezika.

Dizajn programskog jezika C++

Programski jezik C++ zadržava osnovne ideje i koncepte jezika C. Takođe, jezik pruža sintaksu koja omogućava direktan i koncizan pristup problemu koji rešava. U svrhu toga, C++ pruža:

- Direktna preslikavanja ugrađenih operacija i tipova na hardver kako bi obezbedio efikasno korišćenje memorije i efikasne operacije niskog nivoa (eng. low-level operations).
- Priuštive (u smislu računarskih resursa) i fleksibilne mehanizme apstrakcija za podršku korisnički definisanih tipova koji se mogu koristiti sa istom sintaksom, u istom obimu i sa istim performansama kao ugrađeni tipovi.

Dizajn jezika C++ je fokusiran na tehnike programiranja koje se bave osnovnim pojmovima računarstva kao što su memorija, mutabilnost, apstrakcija, upravljanje računarskim resursima, izražavanje algoritama, rukovanje greškama i modularnost. Jezik je dizajniran sa ciljem da što više olakša sistemsko programiranje, odnosno pisanje programa koji direktno koriste hardverske resurse i kod kojih su ovi resursi u velikoj meri ograničeni [17].

Standard C++14

Programski jezik C++ je standardizovan. U okviru međunarodne organizacije za standardizaciju (eng. International Standard Organization, skraćeno ISO), standard za programski jezik C++ propisuje radna grupa poznata kao JTC1/SC22/WG21 [9]. Do sada je objavljeno šest revizija C++ standarda i trenutno se radi na reviziji C++23.

Standard C++14 predstavlja proširenje standarda C++11 uglavnom manjim poboljšanjima i ispravljanjem grešaka iz standarda C++11. Standard C++11 sa druge strane uveo je velike izmene u odnosu na prethodnu reviziju standarda, C++03.

Standardi C++11/14 uveli su većinu fundamentalnih koncepta onog što se danas smatra modernim jezikom C++. Ovde spadaju desne reference, "move" semantika i savršeno prosleđivanje, pametni pokazivači, lambda funkcije, dedukcija tipova ali i mnogi drugi koncepti.

2.2 Klasifikacija pravila

Standard AUTOSAR C++14 definiše 342 pravila kodiranja u programskom jeziku C++14. Od toga je:

- 154 pravila prisvojeno bez modifikacija iz standarda MISRA C++:2008,
- 131 pravila prisvojeno iz drugih C++ standarda,
- 57 pravila je zasnovano na istraživanju, literaturi ili je preuzeto iz drugih resursa.

Pravila su klasifikovana po nivou obaveze, mogućnosti ispitivanja saglasnosti koda sa pravilom korišćenjem algoritama statičke analize i cilju korišćenja.

Klasifikacija po nivou obaveze

Klasifikacija po nivou obaveze deli pravila na obavezna i preporučena. Obavezna pravila predstavljaju neophodne zahteve koje C++ kôd mora ispuniti kako bi bio u saglasnosti sa standardom. U slučaju kada ovo nije moguće, formalna odstupanja moraju biti prijavljena. Preporučena pravila predstavljaju zahteve koje C++ kôd treba da ispuni kad god je to moguće. Međutim, ovi zahtevi nisu obavezni. Pravila sa ovim nivoom obaveze ne treba smatrati savetom ili sugestijom koja može biti ignorisana već ih treba pratiti uvek kada je to praktično izvodljivo. Za ova pravila ne moraju biti prijavljena formalna odstupanja.

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize deli pravila na:

- 1. automatizovana
- 2. delimično automatizovana
- 3. neautomatizovana

Automatizovana su ona pravila kod kojih se ispitivanje saglasnosti koda može u potpunosti automatizovati algoritmima statičke analize. Kod delimično automatizovanih pravila se ispitivanje saglasnosti koda može samo delimilčno automatizovati, na primer, korišćenjem neke heuristike ili pokrivanjem određenog broja

slučajeva upotrebe i služi kao dopuna pregleda koda. Za neautomatizovana pravila statička analiza ne pruža razumnu podršku. Za ispitivanje saglasnosti koda sa neautomatizovanim pravilima koriste se druga sredstva, kao što je recimo pregled koda.

Većina pravila iz standarda AUTOSAR C++14 spadaju u automatizovana pravila. Alati za statičku analizu koda koji tvrde da podržavaju standard AUTOSAR C++14 moraju u potpunosti obezbediti podršku za sva automatizovana pravila i delimičnu podršku, u meri u kojoj je to moguće, za pravila koja se ne mogu u potpunosti ispitati algoritmima statičke analize [13].

Primenjivost statičke analize na proveru saglasnosti koda sa određenim pravilom u velikoj meri zasniva se na teorijskoj klasifikaciji problema na odlučive i neodlučive probleme. Ukoliko se pravilo zasniva na neodlučivom problemu možemo sa sigurnošću reći da alati za statičku analizu nisu u mogućnosti da u potpunosti ispitaju saglasnost koda sa ovim pravilom. Pravilo će biti klasifikovano kao parcijalno automatizovano ili neautomatizovano ukoliko detektovanje kršenja pravila obuhvata određivanje vrednosti koju promenljiva sadrži u fazi izvršavanja ili da li izvršavanje doseže određeni deo programa.

Primer parcijalno automatizovanog pravila je:

M5-8-1 (obvezno, implementaciono, parcijalno automatizovano) Desni operand šift operacije treba biti manji za broj između nula i jedan od bitske širine tipa levog operanda.

Pravilo nije moguće u potpunosti automatizovati jer je potrebno poznavati vrednost desnog operanda, što u opštem slučaju nije moguće precizno zaključiti. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.1.

Listing 2.1: Kôd za koji statička analiza u opštem slučaju ne može da dâ precizne rezultate.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main(){
```

```
6   int8_t u8a = rand() % 100;
7   u8a = (uint8_t) ( u8a << rand() % 10);
8  }</pre>
```

Međitim, ukoliko je desni operand konstanta ili promenljiva konstantnog izraza (ključna reč constexpr), alat za statičku analizu može da proveri vrednost ove promenljive (s obzirom da su ove vrednosti poznate tokom kompilacije), a samim tim i ispitati saglasnost koda sa ovim pravilom. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.2.

Listing 2.2: Kôd čija se ispravnost jednostavno može utvrditi statičkom analizom.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main(){
   int8_t u8a = rand() % 100;
   u8a = (uint8_t) ( u8a << 7);
}</pre>
```

Napredniji alati za statičku analizu koji podržavaju simboličko izvršavanje programa (npr. *Clang Static Analyzer* [4]) mogu pokriti i znatno kompleksnije slučajeve od slučaja prikazanog na listingu 2.2.

Ukoliko su pravila koja se odnose na implementaciju C++ projekta, odnosno na C++ konstrukte i semantiku programa, dovoljno kompleksna, može se desiti da u potpunosti nije moguće koristiti alate za statičku analizu. Ovo uglavnom znači da je broj slučajeva upotrebe koji algoritmi iz statičkih alata mogu pokriti, zanemarljiv. Međutim, određeni broj pravila koja su klasifikovana kao neautomatizovana odnose se na aspekte koda koji zavise od samog projekta u okviru kog je kôd napisan, stoga je nemoguće koristiti algoritme statičke analize. Primer ovakvog pravila je:

```
Pravilo A1-4-2 (obvezno, implementaciono, neautomatizovano)
Kôd treba da poštuje zadate granice metrika koda.
```

Kako bi se odredilo da li je kôd napisan u skladu sa ovim pravilom potrebno je poznavati koje metrike koda se koriste u okviru projekta i granice definisane za te metrike. S obzirom da je ovo specifično za sam projekat, mogu se koristiti interni alati za statičku analizu koda u kombinaciji sa manuelnim pregledom koda.

Klasifikacija pravila prema cilju primene

Klasifikacija pravila prema cilju primene (slučaju upotrebe) deli pravila na:

- 1. implementaciona,
- 2. verifikaciona,
- 3. pravila za alate,
- 4. infrastrukturna.

Implementaciona pravila se odnose na implementaciju projekta odnosno na kôd, arhitekturu i dizajn. Primer implementacionog pravila:

Pravilo A2-9-1 (obvezno, implementaciono, automatizovano)

Ime heder fajla mora biti identično imenu tipa deklarisanog u njemu ukoliko deklariše tip.

Verifikaciona pravila odnose se na proces verifikacije koji uključuje pregled koda, analizu i testiranje. Primer verifikacionog pravila:

Pravilo A15-0-6 (obvezno, verifikaciono, neautomatizovano)

Analiza treba biti izvršena kako bi se detektovalo loše rukovanje izuzecima.

Treba analizirati sledeće slučajeve lošeg rukovanja izuzecima:

- (a) Najgore vreme izvršavanja ne postoji ili se ne može utvrditi,
- (b) Stek nije korektno raspakovan,
- (c) Izuzetak nije bačen, drugačiji izuzetak je bačen, aktivirana je pogrešna "catch" naredba,
- (d) Memorija nije dostupna tokom rukovanja izuzecima.

Pravila za alate odnose se na softverske alate kao što su pretprocesor, kompajler, linker i biblioteke kompajlera. Infrastrukturna pravila odnose se na operativni sistem i hardver [13]. Primer pravila za alate koje je ujedno i infrastrukturno pravilo:

GLAVA 2. STANDARD KODIRANJA AUTOSAR C++14

Pravilo A0-4-1 (obvezno, pravilo za infrastrukturu/alate, neautomatizovano)

Implementacija brojeva u pokretnom zarezu treba da bude u skladu sa standardom IEEE 754.

Glava 3

Statička analiza u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM

U ovom poglavlju opisane su biblioteke i klase kompajlerske infrastrukture LLVM koje su korišćene za implementaciju alata za statičku analizu *AutoFix*. Biblioteke su opisivane ukoliko su u celosti bitne za implementaciju. Ukoliko nisu bitne u celosti, opisivane su samo klase tih biblioteka koje implementiraju funkcionalnosti koje alat koristi. Za bazne apstraktne klase u daljem tekstu koristi se termin *interfejs*.

S obzirom da se alat *AutoFix* zasniva na analizi apstraktnog sintaksnog stabla, u ovom poglavlju opisana je biblioteka clangAST koja implementira osnovne strukture i algoritme za konstrukciju stabla i njegov obilazak. U okviru ove biblioteke posebno je objašnjen interfejs RecursiveASTVisitor koji omogućava obilazak stabla. Opisana je i biblioteka LibASTMatchers koja implementira jezik specijalne namene (eng. *domain specific language*) kojim se mogu pronaći i obraditi specifične sintaksne strukture iz apstraktnog sintaksnog stabla.

Interfejsi ASTConsumer i FrontendAction omogućavaju interakciju alata sa prednjim delom kompajlera. Alat AutoFix ih koristi u kontekstu kreiranja i izvršavanja akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom.

Za kreiranje alata *AutoFix* korišćena je i biblioteka LibTooling koja u okviru infrastrukture LLVM omogućava kreiranje samostalnih alata. Pored ove biblioteke podršku za kreiranje alata pružaju i biblioteke LibClang i ClangPlugins. U okviru ovog poglavlja diskutovane su prednosti i mane upotrebe ovih biblioteka

kao i razlozi zbog kojih je biblioteka LibTooling izabrana za implementaciju alata AutoFix.

3.1 LLVM i Clang

Kompajlerska infrastruktura LLVM predstavlja kolekciju modularnih i ponovo iskoristivih kompajlerskih tehnologija i alata. Ova kompajlerska infrastruktura započeta je kao instraživački projekat Krisa Latnera (eng. Chris Lattner) i Vikrama Advea (eng. Vikram Adve) na Univerzitetu Ilinois 2000. godine. Dizajn LLVM-a omogućava jednostavno dodavanje podrške za kompilaciju za specifičnu arhitekturu hardvera. Kompajlerska infrastruktura ugrubo je podeljena na tri dela: prednji (eng. frontend), srednji (eng. middle-end) i zadnji (eng. backend).

- 1. Prednji deo LLVM-a prevodi izvorni kôd podržanih jezika u LLVM međukod. U ovu fazu spadaju leksička, sintaksna i semantička analiza izvornog koda, kreiranje apstraktnog sintaksnog stabla (eng. abstract syntax tree (AST)) i generisanje LLVM međukoda (eng. intermediate representation (IR)) koristeći informacije iz apstraktnog sintaksnog stabla.
- 2. Srednji deo kompajlera vrši niz optimizacija nad instrukcijama LLVM međukoda. LLVM međukod predstavlja apstrakciju asemblera koja je nezavnisna od arhitekture hardvera. LLVM međukod zasnovan je na svojstvu jedinstvenog statičkog dodeljivanja vrednosti (eng. static single assignment, skraćeno ssa), strogo je tipiziran, fleksibilan i omogućava jednostavnu reprezentaciju svih jezika visokog nivoa (eng. high-level languages).
- 3. Zadnji deo kompajlera vrši mašinski zavisne optimizacije koda i generiše mašinski kôd za ciljnu arhitekturu.

Clang predstavlja prednji deo (eng. frontend) kompajlerske infrastrukture LLVM za familiju jezika u čijoj se osnovi nalazi programski jezik C (C, C++, Objective C/C++, OpenCL ...). Pored optimizacija i efikasnog generisanja LLVM međukoda, Clang odlikuje i ekspresivnost dijagnostike odnosno kvalitet poruka upozorenja i grešaka prijavljenih za izvorni kôd. Clang se sastoji od više biblioteka od kojih su najznačajnije nabrojane u nastavku.

Biblioteka clangLex sadrži nekoliko usko povezanih klasa koje implementiraju pretprocesiranje i leksičku analizu izvornog koda. Najvažnije klase u okviru

ove biblioteke su Lexer i Preprocessor. Preprocessor pruža mogućnost uslovne kompilacije, uključivanja datoteka zaglavlja i proširenja makroa. Lexer kreira niz tokena od izvornog koda.

- Biblioteka clangParse obrađuje niz tokena dobijenih leksičkom analizom i od njih kreira čvorove apstraktnog sintaksnog stabla. Ova biblioteka koristi funkcionalnosti biblioteke clangSema kako bi ispitala semantičku validnost sintaksnih konstrukta (niza tokena) od kojih kreira čvorove apstraktnog sintaksnog stabla. Parser kompajlera *Clang* je implementiran kao parser rekurzivnog spuštanja (eng. recursive-descent parser), odnosno analizira izvorni kôd od vrha ka dnu nizom rekurzivnih funkcija [16].
- Biblioteka clangAST implementira algoritme i strukture podataka koje parser koristi za izgradnju apstraktnog sintaksnog stabla. Specifična je po strukturi čvorova koji podsećaju na izvorni C++ kôd što je čini pogodnom za kreiranje alata za refaktorisanje koda i statičku analizu. S obzirom da se ova biblioteka koristi u okviru alata AutoFix, opisana je detaljnije u poglavlju 3.2.
- Biblioteka clangSema vrši semantičku analizu programa tokom parsiranja. Ova biblioteka verifikuje da li je kôd napisan u skladu sa sistemom tipova koji standard jezika propisuje. Za razliku od uobičajenog načina implementacije provere tipova, obilaskom apstraktnog sintaksnog stabla nakon parsiranja, biblioteka clangSema implementira proveru tipova zajedno sa generisanjem čvorova apastraktong sintaksnog stabla [16]. Ova biblioteka usko je povezana sa bibliotekama clangParse i clangAST.
- Biblioteka clangCodeGen generiše LLVM međukod. Ova biblioteka obilazi apstraksno sintaksno stablo i na osnovu njegovog sadržaja generiše instrukcije LLVM međukoda koje implementiraju ponašanje opisano u stablu [16].

3.2 Biblioteka clangAST

U računarstvu, **apstraktno sintaksno stablo**, ili samo **sintaksno stablo**, je drvoidna reprezentacija apstraktne sintaksne strukture izvornog koda napisanog u programskom jeziku. Svaki čvor stabla predstavlja konstrukt koji se pojavljuje u izvornom kodu. Sintaksa je apstraktna u smislu da ne sadrži svaki detalj koji

se pojavljuje u sintaksi, ali sadrži sve detalje neophodne za nedvosmislen prikaz izvornog koda.

Ekspresivnost dijagnostike kompajlera *Clang* i jednostavnost kreiranja moćnih alata za statičku analizu u velikoj meri oslanja se na dizajn biblioteke clangAST. Struktura apstraktnog sintaksnog stabla može se jednostavno ispisati na standardni izlaz opcijom komandne linije -ast-dump. Komanda na listingu 3.1 ispisuje na standardni izlaz apstraktno sintaksno stabloza kôd iz fajla hello.cpp prikazanog na listingu 3.2. Slika 3.1 predstavlja tekstualnu reprezentaciju apstraktnog sintaksnog stabla ispisanu komandom iz listinga 3.1.

Listing 3.1: Komanda za ispisivanje apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang*.

```
1 | $ clang -Xclang -ast-dump hello.c
```

Listing 3.2: Kôd čije je apstraktno sintaksno stablo prikazano na slici 3.1.

```
1 | int main(){
2    int a = 4;
3    int b = 5;
4    int result = a * b + 8;
5    }
```

Čvorovi od kojih je izgrađeno apstraktno sintaksno stablo predstavljaju apstrakciju sintaksnih struktura iz samog jezika. Svi čvorovi apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang* nasleđuju jednu od tri osnovne (bazne) klase:

- Decl
- Stmt
- Type

Ove klase redom opisuju deklaracije, naredbe i tipove iz familije jezika u čijoj se osnovi nalazi jezik C. Na primer, IfStmt klasa opisuje if naredbe jezika i direktno nasleđuje Stmt klasu. Sa druge strane, FunctionDecl i VarDecl klase, koje se koriste za opisivanje deklaracija i definicija funkcija i varijabli, ne nasleđuju dikertno klasu Decl već nasleđuju više njenih podklasa.

```
TranslationUnitDecl 0x55d2e32c1448 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit __int128_t '__int128'

-Typedefbeel 0x55d2e32c1a60 <intri28'

-BuiltinType 0x55d2e32c1a60 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit _uint128_t 'unsigned _int128'

-BuiltinType 0x55d2e32c1a60 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit _NSConstantString_tag'

-RecordType 0x55d2e32c1a60 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit _NSConstantString_tag'

-Typedefbeel 0x55d2e32c1a60 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit _builtin_ms_va_list 'char *'

-PointerType 0x55d2e32c1a60 <invalid sloc> <invalid sloc> implicit _builtin_ms_va_list 'char *'

-PointerType 0x55d2e32c1a60 'char *'

-PunterType 0x55d2e32c1a60 'char '

-Typedefbeel 0x55d2e32c1a60 'va_list_tag [1]' 1

-RecordType 0x55d2e32c1a60 'va_list_tag [1]' 1

-RecordType 0x55d2e32c1a60 'va_list_tag [1]' 1

-RecordType 0x55d2e32c1a60 'va_list_tag'

-CXXRecord 0x55d2e32c1a60 'va_list_tag'

-FunctionDecl 0x55d2e32f8ea0 -va_list_tag (1) ine:5:1> line:1:5 main 'int ()'

-CompoundStnt 0x55d2e32f8ea0 -va_list_tag (1) ine:5:1>

-DeclStnt 0x55d2e32f8ea0 -col:10 \to col:10>

-VarDecl 0x55d2e32f8ea0 -col:11 \to col:20> 'int' '4

-BinaryOperator 0x55d2e32f8ea0 -col:11 \to col:12> 'int' '+'

-BinaryOperator 0x55d2e32f90a0 <col:14 \to col:18> 'int' 'cliut 'cl
```

Slika 3.1: Primer reprezentacije apstraktnog sintaksnog stabla generisanog opcijom -ast-dump. Apstraktno sintaksno stablo prikazano na slici prezentuje kôd iz listinga 3.2.

čvorovi apstraktnog sintaksnog stabla dugog životnog veka (eng. long-lived), kao što su tipovi i deklaracije, čuvaju se u klasi ASTContext. Ova klasa omogućava upotrebu tih čvorova tokom semantičke analize programa. ASTContext takođe čuva referencu na objekat klase SourceManager. Ovo je čini pogodnom i za prikupljanje informacija o lokacijama iz izvornog fajla koje odgovaraju čvorovima iz apstraktnog sintaksnog stabla. Ovakve informacije posebno su korisne za kreiranje preciznih poruka dijagnostike koda.

Klasa Type

Klasa Type igra važnu ulogu u ekspresivnosti dijagnostike kompajlera *Clang*, a samim tim i u kvalitetu alata za statičku analizu. Ova klasa omgućava da poruke upozorenja sadrže precizne informacije o tipovima. Na primer, upozorenja vezana za kôd koji koristi tip std::string, ispisaće baš taj tip u svojim porukama umesto tipa koji std::string predefiniše, a to je std::basic_string<char, ... >. Iza ove funkcionalnosti stoji ideja kanonskih tipova.

Svaka instanca klase Type sadrži pokazivač na svoj kanonski tip. Za jednostavne tipove koji nisu definisani korišćenjem typedef naredbe pokazivač na kanonski

tip će zapravo pokazivati na sebe. Za tipove čija struktura uključuje typedef naredbu kanonski pokazivač pokazivaće na strukturno ekvivalentan tip bez typedef naredbi. Na primer, kanonski tip tipa int * sa listinga 3.3 biće sam taj tip, dok će kanonski tip za foo * biti int *.

Listing 3.3: Primer kanonskog tipa (int *) i tipa koji nije kanonski (foo *).

```
int *a;
typedef int foo;
foo *b;
```

Ovakav dizajn omogućava semantičkim proverama da donose zaključke direktno o pravom tipu ignorišući typedef naredbe kao i efikasno poređenje strukturne identičnosti tipova.

Klasa Type ne sadrži informacije o kvalifikatorima tipova kao što su const, volatile, restrict itd. Ove informacije enkapsulirane su u klasi QualType koja predstavlja par pokazivača na tip (objekat klase Type) i bitova koji predstavljaju kvalifikatore. Čuvanje kvalifikatora u vidu bitova omogućava veoma efikasno dohvatanje, dodavanje i brisanje kvalifikatora za tip. Postojanje ove klase smanjuje upotrebu hip memorije time što se ne moraju kreirati duplikati tipova sa različitim kvalifikatorima. Na hipu se alocira jedan tip, a zatim svi kvalifikovani tipovi pokazuju na alocirani tip na hipu sa dodatim kvalifikatorima [12].

AST-posetioci

AST-posetioci (eng. AST-visitors) implementiraju mehanizam obilaska apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera Clang, odnosno pružaju interfejs za posećivanje svakog čvora u apstraktnom sintaksnom stablu. Funkcionalnost AST-posetioca implementirana je u okviru šablonske klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Objekat ove klase posećuje svaki čvor apstraktnog sintaksnog stabla obilaskom u dubinu. AST-posetilac je svaka potklasa klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Klasa RecursiveASTVisitor<Derived> omogućava obavljanje tri odvojena zadatka:

- 1. Obilazak apstraktnog sintaksnog stabla, odnosno posećivanje svakog čvora.
- 2. Kreiranje kombinacija oblika *(čvor, klasa)*. Ove kombinacije sadržaće sve klase počevši od dinamičkog tipa čvora do klase na vrhu hijerarhije (npr. Stmt, Decl ili Type).

3. Za datu kombinaciju *(čvor, klasa)* omogućava pozivanje funkcije koje korisnik može predefinisati kako bi izvršio analizu čvora.

Ova tri zadatka obavljaju tri grupe metoda, redom:

1. Metod TraverseDecl(Decl *x) obavlja prvi zadatak. Ovo je ulazna tačka za obilazak apstraktnog sintaksnog stabla sa korenom u čvoru x. Ovaj metod poziva metod

TraverseFoo(Foo *x), gde je Foo dinamički tip od *x, koji poziva metod WalkUpFromFoo(x), a zatim rekurzivno posećuje decu čvora x.

Na primer, ukoliko je dinamički tip od *x tip CXXRecordDecl, metod

TraverseDecl(Decl *x)

će pozvati metod

TraverseCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x)

koji će pozvati metod

WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x).

Metode TraverseStmt(Stmt *x) i TraverseType(QualType x) implementirane su na sličan način.

- 2. Metod WalkUpFromFoo(Foo *x) izvršava drugi zadatak. Ne pokušava odmah da poseti decu čvora x, umesto toga prvo zove WalkUpFromBar(x), gde je Bar direktna nadklasa klase Foo, i tek onda zove VisitFoo(x).
 Na primer, WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) poziva
 WalkUpFromRecordDecl(x) i VisitCXXRecordDecl(x).
- 3. Metod VisitFoo(Foo *x) izvršava treći zadatak.

 Na primer, metod VisitCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) može biti predefinisan kako bi se analizirao čvor x.

Za ove tri grupe metoda definiše se naredni poredak: Traverse > WalkUpFrom > Visit. Ovaj poredak označava da metod može pozvati samo metode iz svoje grupe metoda ili iz grupe metoda direktno ispod nje. Metod ne može pozvati metode iz grupe iznad [6]. Na primer, metod WalkUpFrom može pozvati metode iz svoje grupe i grupe Visit ali ne može pozvati metode iz grupe Traverse.

Da bi se izvršila analiza izvornog koda pomoću AST-posetioca dovoljno je naslediti klasu RecursiveASTVisitor<Derived> i predefinisati željene Visit metode u okviru nje. Ukoliko je Visit metodama pronađen nepravilan konstrukt izvornog koda može se prijaviti upozorenje. Primer posetioca prikazan je na listingu 3.4.

Metod VisitCXXRecordDecl (linija 6) će biti pozvan nad svim objektima klase CXXRecordDecl u apstraktnom sintaksnom stablu. U okviru nje, proverava se ime objekta klase CXXRecordDecl (linija 8). Ukoliko je ime mathematics::geometry::-Triangle, lokacija ove deklaracije, ukoliko je validna, ispisuje se na standardni izlaz (linija 13).

Listing 3.4: Primer posetioaca koji posećuje sve strukture, unije i klase i ispisuje lokaciju onih čiji naziv je mathematics::geometry::Triangle.

```
class FindNamedClassVisitor : public RecursiveASTVisitor<</pre>
       FindNamedClassVisitor> {
   public:
2
     explicit FindNamedClassVisitor(ASTContext *Context)
3
       : Context(Context) {}
4
5
     bool VisitCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *Declaration) {
6
7
       if (Declaration->getQualifiedNameAsString() == "mathematics::
8
           geometry::Triangle") {
          // Get declaration location.
9
         FullSourceLoc FullLocation = Context->getFullLoc(Declaration
10
             ->getBeginLoc());
         // Check if location is valid.
11
         if (FullLocation.isValid())
12
            llvm::outs() << "Found declaration at "</pre>
13
                          << FullLocation.getSpellingLineNumber() << ":"
14
                          << FullLocation.getSpellingColumnNumber() << "
15
                             \n";
       }
16
       return true;
17
18
19
20
   private:
     ASTContext *Context;
21
22 | };
```

3.3 AST-uparivači

Biblioteka AST-uprarivača (eng. LibASTMatchers) implementira jezik specijalne namene za kreiranje predikata nad apstraktnim sintaksnom stablom kom-

pajlera *Clang*. Ovaj jezik specijalne namene napisan je i može se koristiti u jeziku C++. Ovo omogućava korisnicima da u istom programu pristupe željenom delu stabla i da nad tim čvorovima koriste C++ interfejs za analiziranje raznih atributa, lokacija i ostalih informacija dostupnih na nivou apstraktnog sintaksnog stabla. Izrazi za uparivanje (eng. *match expressions*) omogućuju uparivanje delova apstraktnog sintaksnog stabla tako što kreiraju i vraćaju uparivače.

Uopšteno, strategija kreiranja uparivača se svodi na sledeće korake:

- 1. Naći baznu klasu čvora apstraktnog sintaksnog stabla kog je potrebno upariti.
- 2. Naći u *AST Matcher Reference* dokumentu [1] uparivač koji ili uparuje željeni čvor ili sužava pretragu.
- 3. Kreirati spoljašnji izraz za uparivanje i proveriti da li radi očekivano.
- 4. Pronaći uparivače koji bi mogli upariti neki unutrašnji čvor iz željenog dela stabla.
- 5. Ponavljati postupak dok uparivanje željenog dela stabla nije završeno.

Na primer, za kreiranje uparivača koji uparuje sve deklaracije enumeratora iz apstraktnog sintaksnog stabla jedinice prevođenja može se koristiti izraz za uparivanje enumDecl(). Ukoliko ne treba analizirati deklaracije iz fajlova zaglavlja (eng. header files), izraz za uparivanje može se proširiti izrazom isExpansionIn-MainFile(). Izraz

enumDecl(isExpansionInMainFile())

kreiraće uparivač koji će upariti samo deklaracije enumeratora iz glavnog (.cpp) fajla.

Nakon uparivanja, nad uparenim konstruktom uglavnom se vrši dodatna analiza, na primer ispitivanje saglasnosti konstrukta sa pravilom standarda za pravilno pisanje C++ koda. S obzirom da uparivači često predstavljaju kompoziciju više uparivača, zgodno je imati mogućnost adresiranja svakog podrezultata (rezultata svakog od uparivača u kompoziciji) zasebno. Zbog toga, uparivači se mogu "vezati" (eng. binding) za određeni string. Na primer,

enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("A7_2_3_Matcher")

će vezati uparene deklaracije enumeratora za string "A7_2_3_Matcher". Rezultati uparivanja predstavljeni su kao objekti klase MatchResult. Konkretan čvor koji

predstavlja rezultat uparivanja za uparivač vezan za string "A7_2_3_Matcher", može se dobiti izrazom

```
auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("A7_2_3_Matcher").
```

Nakon formulisanja izraza za uparivanje kreirani uparivač se treba pokrenuti nad apstraktnim sintaksnom stablom. Ovo se postiže pozivanjem metoda matchAST() klase MatchFinder. Za obilazak koji će izvršiti objekat klase MatchFinder uparivači se registruju zajedno sa objektima koji implementiraju povratni poziv uparivača (eng. match callback). Ovo su objekti klase MatchCallback čiji metod run(const MatchResult &) se poziva nakon svakog uspešnog uparivanja uparivača sa kojim je ovaj povratni poziv registrovan. Za implementaciju specifičnog povratnog poziva treba implementirati klasu koja nasleđuje MatchCallback klasu i predefinisati metod run. U okviru metode run može se vršiti dodatna analiza uparenih čvorova i po potrebi prijavljivati dijagnostika vezana za kôd koji taj rezultat predstavlja.

Na listingu 3.5 prikazan je primer uparivača koji pronalazi sve enumeratore koji nisu deklarisani koristeći specifikator class. Za ove enumeratore prijavljuje se upozoronje zajedno sa predlogom ispravke koda (eng. fixit hint) u okviru funkcije emitWarningWithHintInsertion (linija 20). U svrhu samog prijavljivanja upozorenja funkciji se prosleđuje objekat klase DiagnostcsEngine. Ova klasa zadužena je prijavljivanje dijagnostike u okviru kompajlera Clang. U funkciji matchASTExample kreiraju se uparivač (linija 31) i objekat klase povratnog poziva (linija 33). Nakon toga, uparivač se registruje za obilazak (linija 35) i pokreće nad apstraktnim sintaksnim stablom pomoću objekta klase MatchFinder (linija 37).

Listing 3.5: Primer uparivača koji pronalazi sve deklaracije enumeratora koji nisu deklarisani koristeći specifikator class. Ovaj primer demonstrira i upotrebu klasa MatchFinder, MatchCallback i MatchResult.

```
// Callback class.
  class A7_2_3 : public MatchFinder::MatchCallback {
3
  public:
     A7_2_3(ASTContext &ASTCtx) : ASTCtx(ASTCtx) {}
4
5
     virtual void run(const MatchFinder::MatchResult &Result);
6
  private:
7
     ASTContext &ASTCtx;
8
  };
9
10
```

```
void A7_2_3::run(const MatchFinder::MatchResult &Result) {
     if (auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("
12
         A7_2_3_Matcher")) {
       // Check if declaration contains 'class' tag.
13
       if (!ED->isScopedUsingClassTag()) {
14
         // Create warning string.
15
         std::string msg =
16
              "Enumerations shall be declared as scoped enum classes.";
17
         std::string insStr = "class";
18
         // Function for emitting warnings with fixit hints using
19
             diagnostics engine.
         emitWarningWithHintInsertion(
20
              ASTCtx.getDiagnostics(), msg, insStr,
21
              ED->getSourceRange().getBegin().getLocWithOffset(5),
22
              ED->getLocation());
23
       }
24
     }
25
26
27
   void matchASTExample(ASTContext *Context){
28
     MatchFinder Finder;
29
     // Create matcher.
30
     Matcher < Decl > Matcher = enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("
31
         A7_2_3_Matcher");
     // Create callback class.
32
     MatchCallback *Callback = new A7_2_3(Context);
33
     // Register matcher.
34
     Finder.addMatcher(Matcher, Callback);
35
     // Run matcher over AST.
36
     Finder.matchAST(Context);
37
38 || }
```

3.4 Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompajlera

Akcije nad prednjim delom kompajlera omogućavaju analizu i upotrebu rezultata i informacija koje pruža prednji deo kompajlera. Ove informacije mogu biti korisne za kreiranje alata za refaktorisanje koda, statičku analizu, prikupljanje statistike, grafičko prezentovanje rezultata kompajlera ali igraju i ključnu ulogu u

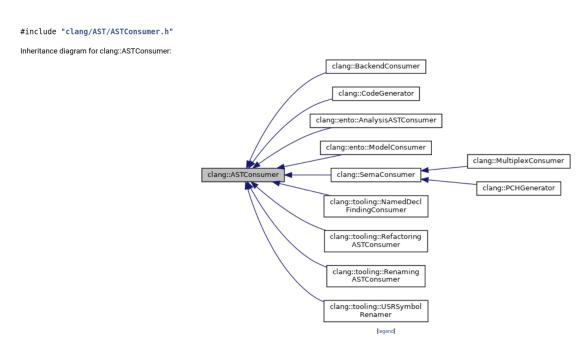
samoj kompilaciji koda i deo su osnovnog sistema (eng. *pipeline*) u infrastrukturi LLVM-a. Ova funkcionalnost je efikasno i sistematično implementirana u okviru klasa ASTConsumer, ASTFrontendAction i njihovih potklasa.

Interfejs ASTConsumer

ASTConsumer je apstraktni interfejs koji omogućava izvršavanje različitih akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom nezavisno od toga kako je apstraktno sintaksno stablo kreirano. Akcije se mogu izvršavati u različitim fazama tokom kreiranja apstraktnog sintaksnog stabla [8]. Na primer, metod

virtual void HandleInlineFunctionDefinition (FunctionDecl *D)

biće pozvan svaki put kada se završi kreiranje umetnutih (eng. *inline*) funkcija prilikom kreiranja apstraktnog sintaksnog stabla. ASTConsumer definiše niz sličnih virtuelnih metoda koje mogu biti predefinisane od strane klasa koje nasleđuju ovaj interfejs. Na slici 3.2 prikazane su klase u okviru kompajlera *Clang* koje nasleđuju klasu ASTConsumer. Klasa CodeGenerator, prikazana na slici, generiše LLVM međukod od apstraktnog sintaksnog stabla i predstavlja jedan od osnovnih delova u infrastrukturi LLVM-a, što demonstrira značaj interfejsa ASTConsumer.

Slika 3.2: Klase koje implementiraju ASTConsumer interfejs.

Ovaj interfejs koristan je i za kreiranje samostalnih alata za statičku analizu koji se baziraju na analizi apstraktnog sintaksnog stabla. U ovu svrhu može se koristiti kombinacija ovog interfejsa sa mehanizmima za obilazak i obradu apstraktnog sintaksnog stabla kao što su AST-posetioci i AST-uparivači.

Za implementaciju specifične akcije nad apstraktnim sintaksnim stablom dovoljno je implementirati potkasu klase ASTConsumer i u okviru nje predefinisati metod

virtual void HandleTranslationUnit(ASTContext &Ctx).

Ovaj metod biće pozvan nakon što je kreirano apstraktno sintaksno stablo za jedinicu prevođenja, odnosno u trenutku kada je celokupno apstraktno sintaksno stablo za jedinicu prevođenja dostupano. U okviru njega, nad asptraktnim sintaksnim stablom, može se pozvati AST-uparivač koji će izvršiti obilazak i analizu apstraktnog sintaksnog stabla [5].

Na listingu 3.6 prikazana je implementacije klase AutoFixConsumer. Ova klasa, u okviru alata AutoFix, služi za pokretanje uparivača nad apstraktnim sintaksnim stablom. U okviru opisanog metoda HandleTranslationUnit parsiraju se pravila koje je korisnik zadao kao argumente komandne linije (linija 9). U funkciji setPrintingPolicy (linija 13) podešavaju se specifičnosti vezane za ispis konstrukta iz apstraktnog sintaksnog stabla na standardni izlaz. Nakon toga, Za svako od pravila u petlji (linija 27) se kreira po jedan uparivač (u okviru funkcije matcherFactory) i jedan objekat povratnog poziva (u okviru funkcije printerFactory). Ukoliko je prosleđen string "all", kreiraće se svi uparivači koje alat AutoFix podržava (linija 17). Uparivači i povratni pozivi se zatim registruju za obilazak apstraktnog sintaksnog stabla koji izvršava objekat klase MatchFinder (linija 37). Nakon registrovanja poziva se metod matchAST kojim se registrovani uparivači pokreću nad asptraktnim sintaksnim stablom (linija 41).

Listing 3.6: Implementacija klase AutoFixConsumer u okviru alata AutoFix.

```
class AutoFixConsumer : public clang::ASTConsumer {
public:
    explicit AutoFixConsumer(ASTContext *Context, SourceManager &SM)
        : SM(SM) {}

virtual void HandleTranslationUnit(clang::ASTContext &Context) {
    auto &DE = Context.getDiagnostics();
}
```

```
8
       // Parse rules added as a part of command line option --rules.
       SmallSet<std::string, 20> RulesMap = parseComaSeparatedWords(
9
           Rules);
10
       // Customize printing.
11
       PrintingPolicy PP(Context.getLangOpts());
12
       setPrintingPolicy(PP);
13
14
       // If string "all" is passed to --rules option, add rule
15
           strings
       // for all supported rules within Autofix tool.
16
       if (RulesMap.count("all")) {
17
         RulesMap.erase("all");
18
         for (const auto &Rule : SupportedRulesVec) {
19
           RulesMap.insert(Rule);
20
         }
21
       }
22
23
       MatchFinder Finder;
24
       std::vector<internal::Matcher<Decl> *> MatcherVec;
25
       std::vector<MatchFinder::MatchCallback *> PrinterVec;
26
       for (const auto &MatcherName : RulesMap) {
27
         // Create matcher from rule string.
28
         internal::Matcher<Decl> *Matcher = matcherFactory(MatcherName
29
             );
         // Create printer (MatcherCallBack object) from rule string.
30
         MatchFinder::MatchCallback *Printer =
31
              printerFactory(MatcherName, Context, SM, PP);
32
33
         MatcherVec.push back(Matcher);
34
         PrinterVec.push_back(Printer);
35
36
         // Register matchers.
         Finder.addMatcher(*Matcher, Printer);
37
       }
38
39
       // Run matchers over AST for translation unit.
40
       Finder.matchAST(Context);
41
42
       for (auto *Matcher : MatcherVec) {
43
         delete Matcher;
44
45
       for (auto *Printer : PrinterVec) {
46
```

```
delete Printer;

delete Printer;

SourceManager &SM;

delete Printer;

del
```

Intefejs ASTFrontendAction

FrontendAction je apstraktna klasa za akcije koje mogu biti izvršene od strane prednjeg dela kompajlera (eng. frontend). Klasa FrontendAction ima raznolike upotrebe, odnosno specijalizacije. Primer specijalizacija ove klase su DumpCompiler-OptionsAction koja omogućava ispisivanje opcija koje se mogu zadati kompajleru i PreprocessorFrontendAction koja omogućava izvršavanje akcija vezanih za pretprocesiranje izvornog koda. Međutim, najčesća upotreba ovog interfejsa vezana je za akcije koje se izvršavaju nad apstraktnim sintaksnom stablom. U ovu svrhu koristi se apstarktna klasa ASTFrontendAction koja je direktna potklasa klase FrontendAction.

ASTFrontendAction predefiniše metod executeAction klase FrontendAction. U okviru ove metode pozivaju se funkcije za semantičku analizu i kreiranje apstraktnog sintaksnog stabla. Nad ovim apstraktnim sintaksnim stablom izvršiće se akcije implementirane u ASTConsumer objektu pridruženom ovoj klasi. Na slici 3.3 prikazane su klase u okviru kompajlera *Clang* koje nasleđuju klasu ASTFrontendAction. Slika demonstrira raznolikost upotrebe ovog interfejsa.

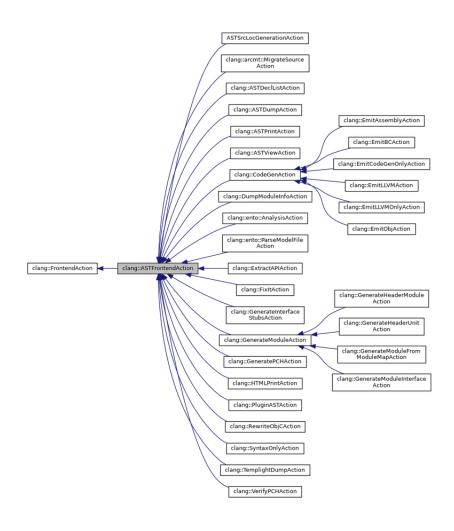
Da bi se implementirala specifična akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom, dovoljno je implementirati klasu koja nasleđuje klasu ASTFronendAction i dodeliti joj ASTConsumer objekat koji implementira željenu akciju. Objekat se kreira i dodeljuje predefinisanjem metode

unique_ptr<ASTConsumer> CreateASTConsumer(CompilerInstance &Compiler, StringRef InFile)

Ova metoda za argumente dobiija instancu kompajlera Clang i ime fajla za koji se kreira AST. Povratna vrednost metode je pokazivač na kreirani objekat klase ASTConsumer. Na listingu 3.7 prikazana je implementacija klase AutoFixAction koja izvršava akcije nad apstraktnim sintaksnom stablom implementirane u okviru alata AutoFix.

Listing 3.7: Implementacija klase AutoFixAction korišćene u okviru alata AutoFix.

```
class AutoFixAction : public clang::ASTFrontendAction {
   public:
2
     virtual std::unique_ptr<clang::ASTConsumer>
3
     CreateASTConsumer(clang::CompilerInstance &Compiler,
4
                        llvm::StringRef InFile) {
5
       return std::make_unique < AutoFixConsumer > (
6
7
                    &Compiler.getASTContext(),
                    Compiler.getSourceManager());
8
9
10 | };
```


Slika 3.3: Klase koje implementiraju ASTFrontendAction interfejs.

3.5 Biblioteke za kreiranje alata

Kompajlerska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno kreiranje kvalitetnih alata za statičku analizu izvornog koda. Ovi alati zasnivaju se na upotrebi interfejsa ka apstraktnom sintaksnom stablu kompajlera *Clang* ili korišćenjem statičkog analizatora kompajlera *Clang* (eng. *Clang Static Analyzer*) za potrebe simboličkog izvršavanja programa.

Alati za statičku analizu mogu koristiti kombinaciju tehnika obrade apstraktnog sintaksnog stabla i simboličkog izvršavanja programa u zavisnosti od kompleksnosti analize koja je potrebna. Implementacija statičke analize obradom apstraktnog sintaksnog stabla je jeftinija po pitanju računarskih resursa ali je ograničena
informacijama dostupnim tokom kompilacije programa.

Kompajler *Clang* pruža više infrastruktura za pisanje različitih vrsta softverskih alata koji koriste sintaksne i semantičke informacije o programu. U nastavku će biti opisano nekoliko biblioteka koje se mogu koristiti u ovu svrhu zajedno sa njihovim prednostima i manama.

- LibClang je stabilni C interfejs visokog nivoa (eng. high level) ka kompajleru Clang. Ovaj interfejs pruža parsiranje izvornog koda i izagradnju apstraktnog sintaksnog stabla, učitavanje i obilazak već kreiranog apstraktnog sintaksnog stabla i dohvatanje određenih informacija o izgrađenom apstraktnom sintaksnom stablu kao što su lokacije iz izvornog koda elemenata iz stabla. Ovaj interfejs ne pruža sve informacije i detalje iz izgrađenog apstraktnog sintaksnog stabla [10]. Ovo ga čini nepogodnim za implementaciju alata za statičku analizu ali omogućava stabilnost pri promeni verzija kompajlera Clang. Treba ga koristiti u slučajevima kada:
 - je potreban interfejs ka kompajleru *Clang* iz jezika koji nije C++.
 - je potreban stabilni inferfejs koji je kompatibilan sa starijim verzijama kompajlera Clang.
 - su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što je iteriranje kroz apstraktno sintaksno stablo sa kursorima ili drugi detalji vezani za AST.

LibClang ne treba koristiti kada je potrebna puna kontrola nad apstraktnim sintaksnom stablom [3].

• Clang Plugins biblioteka omogućava izvršavanje dodatnih akcija nad apstraktnim sintaksnom stablom tokom kompilacije programa. Ovo su dinamičke biblioteke koje kompajler učitava tokom izvršavanja i lako ih je integrisati u okruženje za prevođenje programa (eng. build enviroment).

Biblioteku Clang Plugins treba koristiti kada:

- je potrebno ponovno izvršavanje alata uvek kada se zavisnosti potrebne za prevođenje programa izmene.
- je potrebno da alat omogući ili neomogući prevođenje programa.
- je potrebna potpuna kontrola nad apstraktnim sintaksnom stablom.

Biblioteku Clang Plugins ne treba koristiti kada:

- je potrebno kreirati alat koji se ne koristi u okviru sistema za prevođenje programa.
- su alatu potrebne informacije o tome kako je *Clang* podešen uključujući mapiranje virtuelnih fajlova u memoriji.
- je potrebno koristiti alat nad podskupom fajlova u projektu koji nisu povezani sa izmenama koje bi zahtevale ponovno prevođenje programa [3].
- LibTooling je C++ interfejs koji služi za pisanje samostalnih alata. Ova biblioteka omogućava jednostavnu upotrebu opisanih akcija prednjeg dela kompajlera (eng. frontend actions), ali i jednostavno dodavanje opcija komandne linije i pokretanje nad fajlovima nezavisnim od sistema za prevođenje. Ova svojstva čine LibTooling biblioteku najkorisnijom od prethodno opisanih bibloteka u svrhu kreiranja alata za statičku analizu. Uopsteno, LibTooling treba koristiti kada:
 - je potrebno pokretati alat nad jednim fajlom ili specifičnim podskupom fajlova nezavisnim od sistema za prevođenje.
 - je potrebno imati punu kontrolu nad apstraktnim sintaksnom stablom kompajlera Clang.
 - je potrebno deliti kôd sa dodacima (eng. plugins) kompajlera Clang.

LibTooling nije najbolji izbor u slučajevima kada:

- je potrebno pokretati alat nakon promena u zavisnostima u sistemu za prevođenje.
- je potreban stabilan interfejs tako da se kôd alata ne mora menjati kada se interfejs apstraktnog sintaksnog stabla promeni.
- su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što su kursori.
- − alat neće biti napisan u jeziku C++ [3].

Na listingu 3.8 prikazana je implementacija jednostavnog alata korišćenjem opisanih interfejsa ASTConsumer i ASTFrontendAction. Ovaj alat koristi LibTooling biblioteku za pokretanje definisane ASTFrontendAction akcije nad izvornim kodom koji je prosleđen kao argument komandne linije. U ovu svrhu koristi se funkcija runToolOnCode (linija 67) biblioteke LibTooling. Alat pronalazi sve enumeratore koji nisu deklarisani koristeći specifikator class i za ove deklaracije se prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom izmene koda. Alat koristi uparivač sa listinga 3.5 implementiran u okviru zaglavlja AutoFixMatchers.h i klasu AutoFixFrontendAction sa listinga 3.7 implementiranu u okviru zaglavlja ASTFrontendAction.h.

Listing 3.8: Primer implementacije jednostavnog alata upotrebom interfejsa ASTConsumer, ASTFrontendAction i bibliotekom libtooling.

```
1 | #include "clang/AST/ASTConsumer.h"
2 | #include "clang/Tooling/Tooling.h"
  #include "AutoFixMatchers.h"
  #include "ASTFrontendAction.h"
4
   class AutoFixConsumer : public clang::ASTConsumer {
7
     explicit AutoFixConsumer(ASTContext *Context) : Context(Context)
8
         {}
9
     virtual void HandleTranslationUnit(clang::ASTContext &Context) {
10
       MatchFinder Finder;
11
12
       // Create matcher.
       internal::Matcher < Decl > Matcher =
13
           enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("A7_2_3_Matcher");
14
15
```

```
// Create CallBack class object.
16
       MatchFinder::MatchCallback *Callback = new A7_2_3_3(Context);
17
18
19
       // Register matcher for running over AST.
       Finder.addMatcher(Matcher, Callback);
20
21
       // Run matcher over AST for translation unit.
22
       Finder.matchAST(Context);
23
24
     ASTContext *Context;
25
   };
26
27
   int main(int argc, char **argv) {
28
     if (argc > 1) {
29
       clang::tooling::runToolOnCode(
30
                         std::make_unique<FindNamedClassAction>(),
31
                         argv[1]);
32
33
     }
34 || }
```

3.6 Alati za testiranje

Kompajlerska infrastruktura LLVM sadrži alate koji se mogu koristiti u svrhu pisanja i pokretanja testova. U svrhu testiranja alata AutoFix korišćeni su alati lit i FileCheck. Ovi alati imaju raznoliku upotrebu i širok spektar opcija. U nastavku će biti opisana samo svojstva ovih alata relevantna za testiranje alata AutoFix.

Alat *lit* služi za izvršavanje testova i testnih paketa (eng. *test suites*) u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM. Alat takođe sumira rezultate i generiše informacije o greškama u okviru testova. Testovi se pokreću komandom llvm-lit PUTANJA

gde PUTANJA može biti do direktorijuma sa testovima, u kom slučaju će se pokrenuti svi testovi u okviru direktorijuma, ili do testa, u kom slučaju će se izvršiti pokretanje pojedinačnog testa. Svaki test koji se pokreće upotrebom alata *lit* mora sadržati RUN liniju. RUN linije su linije formata RUN: KOMANDA. Ove linije treba koristiti u okviru komentara u testu. Na primer, za C++ testove, RUN linija može izgledati ovako: // RUN: KOMANDA.

KOMANDA će biti izvršena alatom lit. Na primer, ukoliko je navedena RUN linija

// RUN: echo "Hello World!"

alat lit će pokrenuti program echo sa argumentom "Hello World!"

Ukoliko u okviru testa ne postoji RUN linija, *lit* će prijaviti grešku prilikom pokretanja testa [11].

Alat FileCheck služi za poređenje sadržaja fajlova. Kao ulaz dobija dva fajla, jedan sa standardnog ulaza i jedan naveden kao argument komandne linije i zatim koristi jedan da verifikuje drugi. Ovaj alat je koristan za kreiranje testova u okviru kojih je potrebno verifikovati da li izlaz nekog alata sadrži očekivane informacije [7]. Ukoliko je u fajlu prosleđenom putem komandne linije navedena direktiva CHECK: TEKST, alat FileCheck će proveriti da li se TEKST nalazi u fajlu koji mu je prosleđen putem standardnog ulaza i prijaviti grešku u slučaju da TEKST nije nađen. Direktivom CHECK-NEXT: TEKST verifikuje se da je TEKST pronađen na prvoj liniji nakon teksta koji je uparen poslednjom direktivom CHECK. U zavisnosti od toga da li je postavljena pre prve, između dve ili nakon poslednje direktive, direktiva CHECK-NOT: TEKST verifikjue da se TEKST ne nalazi pre prvog uparivanja, između dva uparivanja ili nakon poslednjeg uparivanja direktiva CHECK ili CHECK-NEXT. U okviru teksta mogu se koristiti i regularni izrazi. Regularnim izrazom se smatra sve što se nalazi u okviru dvostrukih vitičastih zagrada {{}}.

Glava 4

Alat Autofix

Alat AutoFix predstavlja alat za statičku analizu izvornog koda napisanog u jeziku C++14. Alat prijavljuje upozorenja za kôd koji nije napisan u skladu sa odabranim podskupom pravila iz standarda kodiranja AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije. Zajedno sa upozorenjima alat ispisuje i predlog koda kojim se početni kôd može zameniti kako bi bio u skladu sa standardom. Alat je implementiran u programskom jeziku C++ korišćenjem biblioteka za razvoj alata dostupnim u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM. Osnovna svrha alata je demonstracija kreiranja alata u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM i predstavljanje tehnika obilaska i analize apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera Clang. Alat je dostupan i nalazi se na linku https://github.com/ognjen-plavsic/master/tree/main/code. Na pomenutom linku se nalazi kôd alata, skup testova i uputstvo za instalaciju alata.

4.1 Korišćenje alata

Alat *AutoFix* se pokreće komandom:

```
auto-fix [options] <source0> [... <sourceN>]
```

Navedeni arumenti podrazumevaju sledeće:

• options - Ovde spadaju opcije koje se mogu proslediti alatu *AutoFix*. Podržane su opcije:

- 1. --apply-fix: Ovom opcijom se predložene izmene mogu primeniti na kôd, menjajući izvorni fajl nad kojim je pokrenuta analiza. Predložene izmene biće primenjene na kôd ukoliko među njima ne postoji konflikt, odnosno ukoliko se različiti predlozi ne odnose na isti deo koda.
- 2. --exclude-headers: Omogućava da se upozorenja ne prijavljuju za kôd iz heder fajlova. Ova opcija se ne odnosi na sistemske heder fajlove koje alat *AutoFix* ignoriše i bez navođenja ove opcije.
- 3. --list-rules: Ispisuje sva podržana pravila u okviru alata u formatu oznaka tekst_pravila gde je oznaka jedinstvena oznaka pravila iz AUTOSAR dokumenta, a tekst_pravila prestavlja kratak opis pravila iz AUTOSAR dokumenta koji se ujedno ispisuje prilikom prijavljivanja upozorenja vezanih za to pravilo. Primer:

A7-2-3 - Enumerations shall be declared as scoped enum classes.

4. --rules=<string>: Omogućava navođenje podskupa implementiranih pravila za koje će alat izvršiti analizu. Pravila u okviru ove opcije se navode po svojoj oznaci iz AUTOSAR dokumenta i treba ih razdvojiti zarezom. Ukoliko se umesto opcije pravila prosledi string "all" alat će pokrenuti analizu sa svim implementiranim pravilima u okviru alata. Primer korišćenja ove opcije:

```
auto-fix ./AutoFixTest.cpp --rules="A7_2_3, A7_1_6"
```

- 5. --help: Ispisuje uputstvo za upotrebu alata.
- <source0> [... <sourceN>] Predstavlja listu fajlova, razdvojenih razmakom, nad kojima će se pokrenuti alat.

4.2 Opis implementiranih pravila

Pored formalne klasifikacije opisane u sekciji 2.2, pravila u okviru dokumenta koji opisuje standard kodiranja AUTOSAR C++14 [13] struktuirana su po poglavljima. Struktura poglavlja ovog dokumenta slična je strukturi iz samog C++ standarda ISO/IEC 14882:2014. Svako poglavlje odgovara jednoj komponenti

(svojstvu) jezika C++14, to jest sadrži pravila koja se odnose na tu komponentu.

Pravila razmatrana u ovom radu predstavljaju podskup pravila koja se odnose na deklaracije. Deklaracije predstavljaju jedan od osnovnih i najvažnijih koncepta u programskom jeziku C++ i programiranju generalno.

Sva implementirana pravila u okviru alata AutoFix spadaju, prema klasifikaciji iz sekcije 2.2, u sledeće kategorije:

- 1. Obavezna, prema klasifikaciji po obavezi.
- 2. Automatizovana, prema klasifikaciji po primenjivosti statičke analize.
- 3. Implementaciona, prema klasifikaciji po cilju primene.

Pravila razmatrana u okviru ovog rada birana su tako da se kôd koji nije u saglasnosti sa pravilom može detektovati analizom apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera *Clang* i da se za taj kôd mogu kreirati razumne alternative koje su u skladu sa standardom AUTOSAR C++14. Implementirana su pravila **A8-5-3**, **A8-5-2**, **A7-1-6**, **A7-2-3**.

Pravilo A8-5-3

Varijabla tipa auto ne sme biti inicijalizovana korišćenjem inicijalizacijom vitičastih zagrada tipa $\{\}$ ili $=\{\}$.

Po standardu C++14, kompajler će promenljivu deklarisanu specifikatorom auto koja je inicijalizovana sinaksom vitičastih zagrada ({} ili ={}) tretirati kao objekat klase std::initializer_list<type>. Ukoliko programer nije svestan ove činjenice, može pomisliti da će zaključeni tip zapravo biti type. Da bi se izbegla konfuzija oko zaključivanja tipova, AUTOSAR standard nalaže da se ne koristi nijedna od navedene dve vrste inicijalizacije. Na listingu 4.1 prikazan je kôd nad kojim će biti ilustrovana podrška pravila A8-5-3 u okviru alata AutoFix. Zaključen tip za promenljive x2 (linija 7) i x4 (linija 11) biće std::initializer_list<int>, dok će za promenljive x1 (linija 5) i x3 (linija 9) biti zaključen tip int. S obzirom da deklaracije promenljivih x2 i x4 koriste sintaksu vitičastih zagrada, ove deklaracije nisu napisane u skladu sa pravilom A8-5-3. Na slici 4.1 prikazan je ispis alata AutoFix za kôd sa listinga 4.1. Alat u oba slučaja predlaže da promenljiva bude deklarisana koristeći simbol =.

Listing 4.1: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila $\bf A8\text{-}5\text{-}3$ u okviru alata AutoFix za . Ispis alata AutoFix nakon pokretanja nad ovim kodom prikazan je na slici 4.1.

```
#include <initializer_list>
2
   void fn() {
3
     // Compliant with rule A8-5-3.
4
     auto x1(10);
5
     // Not compliant with rule A8-5-3.
6
     auto x2{10};
     // Compliant with rule A8-5-3.
8
9
     auto x3 = 10;
     // Not compliant with rule A8-5-3.
10
     auto x4 = \{10\};
11
12 || }
```

Slika 4.1: Ispis alata za pravilo **A8-5-3** za kôd sa listinga 4.1.

Pravilo A8-5-2

Inicijalizacija vitičastim zagradama bez simbola jednako (=) treba biti korišćena za inicijalizaciju promenljive.

Po standardu C++14, prilikom upotrebe inicijalizacije vitičastih zagrada bez znaka = neće doći do konverzija tipova iz tipa veće bitske širine u tip manje bitske širine (eng. narrowing conversions) što se moze dogoditi prilikom upotrebe ostalih vrsta inicijalizacija. Upotreba simbola = pri inicijalizaciji može izazvati konfuziju kod programera i navesti ga na pomisao da se nad objektom poziva operator dodele iako se zapravo poziva konstruktor. Na listingu 4.2 prikazan je kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila **A8-5-2** u okviru alata AutoFix. Deklaracije

promenljivih x1 (linija 6), x2 (linija 8) i x3 (linija 10) nisu u skadu sa pravilom **A8-5-2** s obzirom da ne koriste inicijalizaciju vitičastih zagrada bez simbola =. Ispis alata pokrenutim nad fajlom sa kodom iz listinga 4.2 prikazan je na slici 4.2.

Listing 4.2: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravila $\mathbf{A8\text{-}5\text{-}2}$ u okviru alata AutoFix.

```
#include <cstdint>
   #include <initializer_list>
3
   void f1() {
4
     // Not compliant with rule A8-5-2.
5
     std::int32_t x1 = 8;
6
     // Not compliant with rule A8-5-2.
7
     std::int8_t x2(x1);
8
     // Not compliant with rule A8-5-2.
9
     std::int8_t x3 = {50};
10
     // Compliant with rule A8-5-2.
11
     std::int8_t x4{50};
12
13
```

```
File Edit View Search Terminal Help

ognjen@ognjen.Prectston-7710:-/Desktop/llvm-project/build/bin$ ./auto-fix --rules="A8_5_2" /home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp --
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:6:18: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization
std::init3_t xi = 8;

/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:17: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization
std::init8_t x2(xi);

/xi
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:10:17: warning: Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization
std::init8_t x3 = {50};

/silitialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization
std::init8_t x3 = {50};

/silitialization {}
/silitialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization
std::init8_t x3 = {50};

/silitialization {}
/si
```

Slika 4.2: Ispis alata za pravilo **A8-5-2** za kôd sa listinga 4.2.

Pravilo A7-1-6

Ne treba koristiti specifikator typedef.

Specifikator typedef nije pogodan za kreiranje pseudionima (eng. *alias*) za šablonske tipove i čini kôd manje čitljivim. Oba nedostatka mogu se zaobići korišćenjem specifikatora using. Ispis alata pokrenutim nad fajlom sa kodom iz

listinga 4.3 prikazan je na slici 4.3. Alat *AutoFix* od izraza za kreiranje pseudonima za tip korišćenjem specifikatora typedef kreira i ispisuje analogni izraz koji koristi sintaksu sa specifikatorom using.

Listing 4.3: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-1-6**, odnosno koristi specifikator typedef.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef unsigned long ulong;

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef std::int32_t (*fPointer1)(std::int32_t);

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef int int_t, *intp_t;
```

```
File Edit View Search Terminal Help
ognjen@ognjen-Precision-710:-/Desktop/llvn-project/build/bin$ ./auto-fix --rules="A7_1_6" /home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp --
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:4:23: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef unsigned long ulong;
using ulong = unsigned long
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:6:24: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef std::int32_t (*Fpointer1)(std::int32_t);
using fPointer1 = std::int32_t (*)(std::int32_t);
using fPointer1 = std::int32_t (*)(std::int32_t)
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:13: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using int_t = int
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:21: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using int_t = int
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:21: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using int_t = int
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:21: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using int_t = int
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:21: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;
```

Slika 4.3: Ispis alata za pravilo A7-1-6.

Pravilo A7-2-3

Nabrajanja (eng. *enumerators*) treba deklarisati kao nabrajanja sa opsegom odnosno treba koristiti sintaksu enum class.

Ukoliko je nabrajanje bez opsega deklarisano u globalnom opsegu, onda njegove vrednosti mogu ponovo deklarisati konstante koje su deklarisane sa istim identifikatorom u globalnom opsegu. Korišćenjem nabrajanja sa opsegom, odnosno upotrebom sintakse enum class, identifikatori korišćeni prilikom nabrajanja biće deklarisani u svom unutrašnjem opsegu i time sprečiti ponovno deklarisanje identifikatora iz spoljašnjeg opsega. Ispis alata *AutoFix* pokrenutim nad fajlom sa

kodom iz listinga 4.4 prikazan je na slici 4.4. Alat pokazuje na koju lokaciju treba umetnuti specifikator class.

Listing 4.4: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-2-3**, odnosno ne koristi sintaksu enum class.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-2-3.

enum E1 : std::int32_t { E10, E11, E12 };

| File Edit View Search Terminal Help | ognjengognjen-Prectston-7730-70esktop/llvn-project/build/bins ./auto-fix --rules="A7_2_3" /home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp -- /home/ognjen/Desk
```

Slika 4.4: Ispis alata za pravilo A7-2-3.

4.3 Opis implementacije alata

Alat AutoFix implementiran je u okviru projekta clang-tools-extra, potprojekta kompajlerske infrastrukture LLVM. Projekat clang-tools-extra sadrži alate implementirane interfejsima za alate kompajlera Clang (eng. Clang's tooling APIs). Alat AutoFix je podeljen na četiri jedinice prevođenja: AutoFix.cpp, AutoFixMatchers.cpp, AutoFixDiagnosticConsumer.cpp i AutoFixHelper.cpp.

AutoFixMatchers.cpp

Alat AutoFix koristi biblioteku LibAstMatchers za analizu i obradu apstraktnog sintaksnog stabla kompajlera Clang. AutoFix definiše uparivače za uparivanje osnovnih konstrukta na koje se pravilo odnosi i za sužavanje pretrage apstraktnog sintaksnog stabla. Na primer, ukoliko je pravilo vezano za enumeratore (nabrajanja), uparivač koji odgovara ovom pravilu će upariti sve deklaracije enumeratora iz apstraktnog sintaksnog stabla ali će i suziti pretragu tako što će uparivati samo deklaracije koje nisu implicitne. Ovo se može postići izrazom za uparivanje enumDecl(unless(isImplicit())). Svakom pravilu koje alat AutoFix po-

država odgovara jedan uparivač. Uparivači su nazvani po broju pravila na koje se odnose i imaju imena A7_1_6_Matcher, A7_2_3_Matcher, A8_5_2_Matcher i A8_5_3_Matcher.

Za svaki od uparivača implementirana je i klasa povratnog poziva u okviru koje se vrši analiza uparenih konstrukta, konstrukcija predloga izmena koda i prijavljivanje upozorenja ukoliko je analizom utvrđeno da kôd nije napisan u skladu sa pravilom na koje se uparivač odnosi. Klase povratnih poziva su takođe nazvane po pravilima na koje se odnose i nose imena A7_1_6, A7_2_3, A8_5_2 i A8_5_3.

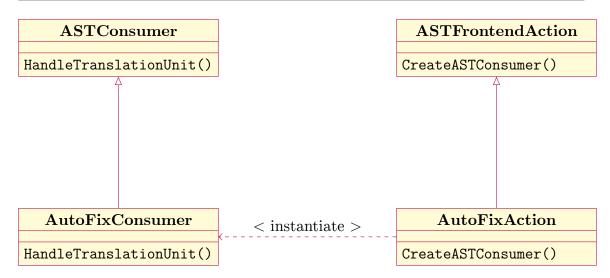
AutoFix.cpp

Ova jedica prevođenja predstavlja ulaznu tačku alata AutoFix. U okviru nje, implementirane su klase AutoFixConsumer i AutoFixAction koje nasleđuju redom klase ASTConsumer i ASTFrontendAction. Osnovna uloga klase AutoFixConsumer jeste da obezbedi da se nad jedinicom prevođenja pokrenu odgovarajući uparivači. To su uparivači koji odgovaraju pravilima koje je korisnik zadao u okviru opcije komandne linije --rules. Parsiranje ove opcije i pokretanje uparivača nad apstraktnim sintaksnom stablom implementirano je u okviru metode HandleTranslationUnit klase AutoFixConsumer. Ova metoda biće pozvana tokom parsiranja na kraju izgradnje apstraktnog sintaksnog stabla za svaku jedinicu prevođenja nad kojom je pokrenut alat. Klasa AutoFixAction instancira objekat klase AutoFixConsumer u okviru metode CreateASTConsumer. Klase ASTConsumer i ASTFrontendAction detaljnije su opisane u sekciji 3.4 zajedno za ulogom koje imaju u okviru implementacije alata za statičku analizu. Na slici 4.5 prikazan je odnos klasa AutoFixConsumer, AutoFixAction, ASTConsumer i ASTFrontendAction.

U okviru jedinice prevođenja Autofix.cpp takođe je implementirana main funkcija alata *AutoFix*. U okviru nje vrši se parsiranje opcija komandne linije, kreira se instanca alata, kreiranoj instanci se pridružuje objekat klase AutoFix-DiagnosticConsumer i alat se pokreće nad zadatom jedinicom prevođenja.

AutoFixDiagnosticConsumer.cpp

Interfejs Diagnostic Consumer u okviru kompajlera *Clang* ima ulogu da obradi (konzumira) dijagnostiku prijavljenu za izvorni kôd. Za alat *AutoFix* najbitnije metode ove klase su Handle Diagnostic i finish. Metod Handle Diagnostic

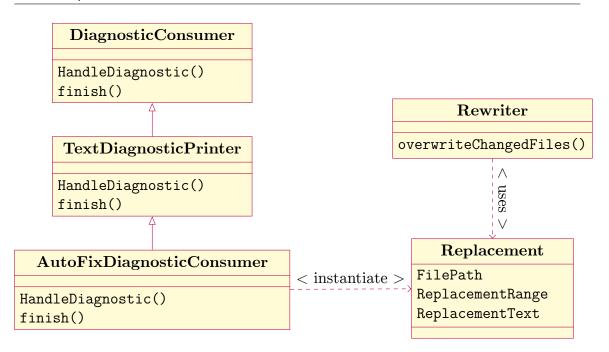

Slika 4.5: Klase u okviru jedinice prevođenja AutoFix.cpp i njihov odnos.

poziva se nakon prijavljivanja svakog upozorenja u okviru alata i služi za obradu tog upozorenja. Metod finish poziva se nakon što su prijavljena i obrađena sva upozorenja u okviru alata i služi za dodatnu obradu celokupne dijagnostike. Vid obrade dijagnostike najrelevantniji za alat AutoFix jeste njeno ispisivanje na standardni izlaz. U ovu svrhu AutoFix koristi funkcionalnost postojeće klase TextDiagnosticPrinter, potklase klase DiagnosticConsumer. Ispisivanje dijagnostike u okviru klase TextDiagnosticPrinter implementirano je u okviru predefinisane metode HandleDiagnostic.

Pored ispisivanja poruka upozorenja i predloga izmena koda na standardni izlaz, alat AutoFix konzumira dijagnostiku tako što predložene izmene koda primenjuje na izvorni fajl ukoliko je prosleđena opcija komandne linije --apply-fix. Da bi se ovo postiglo u okviru alata AutoFix implementirana je klasa AutoFix-DiagnosticConsumer. Ova klasa nasleđuje klasu TextDiagnosticPrinter i time zadržava funkcionalnost ispisivanja dijagnostike na standardni izlaz koja je implementirana u okviru nje.

Dodatno, klasa AutoFixDiagnosticConsumer predefiniše metod HandleDiagnostic i u okviru njega pored ispisivanja dijagnostike kreira objekat klase Replacement za predloženu izmenu koda. Objekat klase Replacement čuva putanju do fajla (std::string FilePath), informacije o tome koje delove izvornog koda treba zameniti sa predlogom izmene koda i sam predlog izmene (Range ReplacementRange, std::string ReplacementText). U okviru metode finish svi kreirani objekti klase Replacement se pridružuju objektu klase Rewriter. Ova klasa omogućava

Slika 4.6: Odnos klasa DiagnosticConsumer, TextDiagnosticPrinter, AutoFixDiagnosticConsumer, Rewriter i Replacement.

primenjivanje predlozenih izmena koda na izvorni fajl. Predložene izmene koda primenjuju se pozivom metoda overwriteChangedFiles klase Rewriter. Na slici 4.6 prikazan je odnos klasa DiagnosticConsumer, TextDiagnosticPrinter, AutoFixDiagnosticConsumer, Rewriter i Replacement.

AutoFixHelper.cpp

U okviru jedinice prevođenja AutoFixHelper.cpp implementirane su pomoćne funkcije korišćene u okviru alata AutoFix. U nastavku su ukratko opisane funkcije iz ove jedinice prevođenja.

- getWordsFromString kreira niz reči od stringa prosleđenog u okviru opcija komandne linije.
- getExprStr kreira string od čvorova apstraktnog sintaksnog stabla tipa Expr.
- getChildOfType pronalazi dete čvora iz apstraktnog sintaksnog stabla koje ima određeni tip.

- trimString Izbacuje prazne karaktere (eng. whitespace characters) sa početka i sa kraja stringa.
- trimBraces Izbacuje karakter { sa početka i karakter } sa kraja stringa.

4.4 Opis testiranja alata

U okviru alata *AutoFix* testirana je implementacija svakog od podržanih pravila. Svaki test verifikuje implementaciju jednog pravila. Testovi auto-fix-A7-1-6-.cpp, auto-fix-A7-2-3.cpp, auto-fix-A8-5-2.cpp i auto-fix-A8-5-3.cpp nalaze se u okviru direktorijuma autofix-test i redom testiraju implementaciju pravila **A7-1-6**, **A7-2-3**, **A8-5-2** i **A8-5-3**. C++ kôd u okviru testova, nad kojim je testirana ispravnost rada alata, većinski je preuzet iz primera u okviru dokumenta u kom je opisan standard AUTOSAR C++14 [13]. Testovi su dopunjeni kodom za koji je autor ovog rada smatrao da ilustruje bitne slučajeve upotrebe a ne nalazi se u okviru primera iz dokumenta.

Na listingu 4.5 prikazan je pojednostavljeni primer testa za pravilo A7-1-6 u okviru alata AutoFix. Test verifikuje da se pokretanjem alata AutoFix ispisuje adekvatno upozorenje zajedno sa predlogom izmene koda. U okviru RUN linije (linija 1) pokreće se alat AutoFix komandom auto-fix --rules="A7_1_6" %s 2>&1 --. Simbol %s će prilikom pokretanja biti zamenjen putanjom do testa u kome se ova komanda nalazi (testa koji lit pokreće). 2>&1 preusmerava standardni izlaz za greške (STDERR) na standardni izlaz (STDOUT). Drugi deo komande | FileCheck %s prosleđuje izlaz iz alata AutoFix na standardni ulaz alata FileCheck i pokreće alat FileCheck nad testom. Putanja do testa prosleđena je simbolom %s [11].

U okviru listinga 4.5 koriste se tri direktive alata FileCheck, CHECK: TEKST (linija 6), CHECK-NEXT: TEKST (linije 8-11) i CHECK-NOT: TEKST (linije 5 i 12). Ove direktive služe da verifikuju da je alat ispisao upozorenje vezano za pravilo A7-1-6, predlog izmene koda i da se u okviru ispisa nije našlo nijedno drugo upozorenje. U okviru direktive CHECK koriste se regularni izrazi za putanju na operativnom sistemu Linuks (eng. Linux), za početak i kraj linije. Redom, ovo su regularni izrazi (///[a-zA-ZO-9_-]+)+, ^ i \$.

Listing 4.5: Pojednostavljeni primer testa za pravilo A7-1-6 u okviru alata Auto-Fix.

4.5 Rezultati rada alata

U svrhu verifikacije robusnosti i kvaliteta alata AutoFix, izvršena je analiza nad delovima projekta $Automotive\ Grade\ Linux\ (AGL)$. Projekat AGL je izabran na osnovu svoje relevantnosti u automobilskoj industriji.

Automotive Grade Linux je zajednički projekat otvorenog koda koji okuplja proizvođače automobila, dobavljače i tehnološke kompanije kako bi ubrzao razvoj i usvajanje potpuno otvorenog softverskog paketa (eng. software stack) za povezane automobile (eng. connected cars). Sa operativnim sistemom Linuks u svojoj osnovi, AGL razvija platformu koja može služiti kao de facto standard u industriji čime bi se omogućio brz razvoj novih funkcija i tehnologija [2].

Alat AutoFix pokretan je nad podprojektima projekta AGL. Projekti su izabrani nasumično osim kriterijuma da opseg projekta bude relativno mali kako bi se smanjila verovatnoća greške prilikom pregledanja rezultata rada alata. Alat je pokretan skriptom koji rekurzivno obilazi direktorijume u okviru projekta i pokreće alat AutoFix nad svim fajlovima sa ekstenzijom .cpp i .cc. Nad svakim fajlom, alat je pokrenut komandom

```
./auto-fix --rules="all" putanja_do_fajla --.
```

Broj prijavljenih upozorenja po pravilu						
Ime projekta	Pravilo	Pravilo	Pravilo	Pravilo		
	A7-1-6	A7-2-3	A8-5-2	A8-5-3		
re2c	1329	714	2561	0		

Tabela 4.1: Broj prijavljenih upozorenja po pravilu za projekat re2c.

Projekat re2c

Projekat re2c nad kojim je pokretan alat AutoFix nalazi su u okviru AGL projekta na lokaciji build/tmp/work/x86_64-linux/re2c-native. Projkat sadrži 84 fajlova sa ekstenzom .cc.

Na tabeli 4.1 prikazana je tabela koja prikazuje broj prijavljenih upozorenja za svako od pravila prilikom pokretanja alata AutoFix. Za svako od upozorenja ispisan je i odgovarajući predlog izmene koda. Upozorenje za pravilo A8-5-3 nije prijavljeno nijednom. Pretragom alatom grep kroz svaki od fajlova ustanovljeno je da konstrukti na koje se odnosi pravilo A8-5-3 zaista nisu korišćeni u okviru koda i da se ne radi o grešci u alatu AutoFix. Ovaj rezultat slaže se sa činjenicom da je najveći broj upozorenja prijavljen za pravilo A8-5-2. Pravilo A8-5-2 predlaže upotrebu inicijalizacije vitičastim zagradama pri inicijalizaciji promenljive dok pravilo A8-5-3 zabranjuje upotrebu inicijalizacije vitičastim zagradama prilikom deklaracije promenljivih sa tipom auto. S obzirom na veliki broj upozorenja za pravilo A8-5-2 i činjenice da za pravilo A8-5-3 nije prijavljeno nijedno upozorenje, zaključeno je da prilikom inicijalizacije promenljivih nije korišćena sintaksa vitičastih zagrada ne vezano da li je promenljiva tipa auto ili ne. U kombinaciji sa činjenicom da je prijavljen veliki broj upozorenja za pravila A7-1-6 i A8-5-2 zaključeno je da kôd u okviru projekta re2c nije pisan po standardu AUTOSAR C++14.

Skript za pokretanje alata *AutoFix* nad projektom re2c pokrenut je deset puta sa prosečnim vremenom izvršavanja od 39.602 sekunde. Vreme je izmereno programom time u okviru operativnog sistema Linux. Izračunato prosečno vreme se odnosi na komponentu real u okviru rezultata programa time.

Projekat ninja

Projekat *ninja* nad kojim je pokretan alat *AutoFix* nalazi su u okviru *AGL* projekta na lokaciji build/tmp/work/x86 64-linux/ninja-native. U okviru ovog

Broj prijavljenih upozorenja po pravilu						
Ime projekta	Pravilo	Pravilo	Pravilo	Pravilo		
	A7-1-6	A7-2-3	A8-5-2	A8-5-3		
ninja	334	188	1007	0		

Tabela 4.2: Broj prijavljenih upozorenja po pravilu za projekat ninja.

direktorijuma, alat AutoFix je pokrenut rekurzivno nad 55 fajlova sa ekstenzijom .cc.

Na tabeli 4.2 prikazana je tabela koja prikazuje broj prijavljenih upozorenja za svako od pravila prilikom pokretanja alata AutoFix. Na osnovu rezultata sa slike primećeno je da je odnos broja prijavljenih upozorenja po pravilu sličan rezultatima prikazanim na slici 4.1 dobijenim pri pokretanju alata AutoFix nad projektom re2c. Na osnovu ovoga, zaključci izvedeni tokom diskusije rezultata nad projektom re2c važe i za rezultate projekta ninja. Skript za pokretanje alata AutoFix nad projektom ninja pokrenut je deset puta sa prosečnim vremenom izvršavanja od 18.002 sekunde.

Alat se uspešno izvršio prilikom pokretanja nad svakim fajlom sa ekstenzijom .cc u okviru projekata re2c i ninja. Na osnovu dobijenih rezultata može se zaključiti da je alat AutoFix robustan i da se može efikasno koristiti nad realnim industrijskim projektima.

Glava 5

Zaključak

Standardi za pravilno pisanje koda u programskom jeziku definišu niz pravila koje programer treba da sledi tokom razvoja softvera. Primena ovakvih standarda tokom razvoja softvera povećava kvalitet softvera time što smanjuje verovatnoću pojavljivanja greške u kodu. U automobilskoj industriji, najzastupljeniji standard za pravilno pisanje koda u jeziku C++14 je standard AUTOSAR C++14.

Ručno proveravanje da li je kôd napisan u skladu sa standardom predstavlja mukotrpan i neefikasan proces. U svrhu automatizovanja ovog procesa koriste se alati za statičku analizu koda, koji bez pokretanja programa detektuju kôd koji nije napisan u skladu sa standardom. Alat AutoFix, koji je razvijen u ovom radu, ispisuje upozorenja vezana za kôd koji nije napisan u skladu sa podskupom pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14 i predlaže kako izmeniti kôd da bi bio u skladu sa standardom. AutoFix podržava i opciju komandne linije kojom se predložene izmene mogu primeniti na izvorni kôd. Alat je razvijen korišćenjem biblioteka koje pruža kompajlerska infrastruktura LLVM. Pravila standarda AUTOSAR C++14 podržana u okviru alata AutoFix su A8-5-3, A8-5-2, A7-1-6, A7-2-3. Detaljnim testiranjem upotrebom alata lit i FileCheck iz kompajlerske infrastrukture LLVM obezbeđen je i visok kvalitet razvijenog alata. Analizom rezultata dobijenim pokretanjem alata AutoFix nad podprojektima projekta AGL zaključeno je da u okviru podprojekta re2c i ninja kôd nije napisan po standardu AUTOSAR C++14.

U daljem razvoju alat se može unaprediti na nekoliko načina. Statička analiza u okviru alata mogla bi se unaprediti upotrebom naprednijih tehnika kao što je simboličko izvršavanje programa. Ovakva analiza omogućila bi i podršku značajno šireg skupa pravila. U ovu svrhu u okviru alata AutoFix mogao bi se integrisati

statički analizator kompajlera *Clang* koji omogućava ovakav tip analize. Alat bi se mogao unaprediti i implementiranjem dodatnih opcija komandne linije koje bi omogućile korisniku veću kontrolu nad samim alatom. Na primer, mogla bi se dodati opcija koja omogućava korisniku da isključi analizu u zadatim delovima koda.

Literatura

- [1] AST Matcher Reference. https://clang.llvm.org/docs/LibASTMatchersReference.html.
- [2] Automotive Grade Linux. https://www.automotivelinux.org/.
- [3] Choosing the Right Interface for Your Application. https://clang.llvm.org/docs/Tooling.html.
- [4] Clang Static Analyzer website. https://clang-analyzer.llvm.org/.
- [5] clang::ASTConsumer Class Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1ASTConsumer.html.
- [6] clang::RecursiveASTVisitor<Derived> Class Template Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang 1 1RecursiveASTVisitor.html.
- [7] FileCheck Flexible pattern matching file verifier. https://llvm.org/docs/CommandGuide/FileCheck.html.
- [8] How to write RecursiveASTVisitor based ASTFrontendActions. https://clang.llvm.org/docs/RAVFrontendAction.html.
- [9] ISO official website. https://www.iso.org/committee/45202.html.
- [10] libclang: C Interface to Clang. https://clang.llvm.org/doxygen/group_ _CINDEX.html.
- [11] lit LLVM Integrated Tester. https://llvm.org/docs/CommandGuide/lit. html.
- [12] "Clang" CFE Internals Manual. https://clang.llvm.org/docs/ InternalsManual.html.

- [13] AUTOSAR. Guidelines for the use of the C++14 language in critical and safety-related systems, 2017.
- [14] AUTOSAR. AUTOSAR official website, 2018.
- [15] Milena Vujošević Janičić, Ognjen Plavšić, Mirko Brkušanin, and Petar Jovanović. AUTOCHECK: A Tool For Checking Compliance With Automotive Coding Standards. Zooming Innovation in Consumer Electronics International Conference (ZINC), 2021.
- [16] Bruno Cardoso Lopes. Getting Started with LLVM Core Libraries. Packt Publishing, 2014.
- [17] Bjarne Stroustrup. The C++ Programming Language. Addison-Wesley, fourth edition, 2013.
- [18] Đorđe Milićević, Mirko Brkušanin, Milena Vujošević Janičić, Teodora Novković, and Petar Jovanović. Unapređenje programskog prevodioca Clang sa podrškom za standard MISRA/AUTOSAR. *Etran*, 2019.

Biografija autora

Ognjen Plavšić rođen je 14.06.1995. u Leskovcu. Završio je Gimnaziju u Leskovcu, Matematički smer, 2014. godine i iste godine upisao Matematički fakultet u Beogradu. 2019. godine je završio osnovne studije Matematičkog fakulteta sa prosečnom ocenom 9.14 i iste godine upisao master studije. Marta 2019. godine kreće na praksu u Naučno-istraživačkom centru RT-RK (kasnije Syrmia), gde se oktobra iste godine zapošljava na poziciji softverskog inženjera. Radio je na projektu čiji je cilj bio kreiranje alata za statičku analizu u okviru kompajlerske infrastrukture LLVM. Jula 2021. godine prelazi u kompaniju HTEC Group gde i danas radi kao softverski inženjer. Trenutno se bavi kompajlerima za mašinsko učenje (eng. machine learning (ML) compilers). U okviru ovih kompajlera radi na generisanju i optimizaciji koda od modela mašinskog učenja predstavljenim u nekom od formata poznatih okruženja mašinskog učenja (eng. machine learning frameworks). Vezano za temu master teze, ima objavljen rad na međunarodnoj konferenciji ZINC [15]:

1. Milena Vujošević Janičić, Ognjen Plavšić, Mirko Brkušanin, Petar Jovanović: AUTOCHECK: A Tool For Checking Compliance With Automotive Coding Standards, 2021 Zooming Innovation in Consumer Electronics International Conference (ZINC), (Novi Sad, Serbia)